

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te []

Beschikking van 16 december 2003 zoals bedoeld in artikel 43 van de
Gerechtsdeurwaarderswet in de klacht met zaaknummer 155.2003 van:

[],
wonende te [],
klager,
gemachtigde mr. J.F.M. Verhey, advocaat te Amsterdam,

tegen:

[],
voorheen gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

Verloop van de procedure

Bij brief van 26 mei 2003 heeft klager een klacht ingediend tegen beklagde, hierna de
gerechtsdeurwaarder.

Bij brief met bijlagen van 4 juni 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder een verweerschrift
ingediend tegen de klacht.

Bij brief van 14 juli 2003 heeft klager een reactie gegeven op het verweer van de
gerechtsdeurwaarder.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van 18 november 2003 alwaar klager, de
gemachtigde van klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 16 december 2003.

Gronden van de beslissing

1. De Feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) Bij door de kantonrechter te [] gewezen vonnis van 15 maart 2002 is [] veroordeeld
tot betaling van een bedrag van f 7.365,00 aan mr. A.M.J. van der Sman.
- b) In opdracht van mr. A.M.J. van der Sman heeft de gerechtsdeurwaarder voormeld vonnis
bij exploit van 22 augustus 2002 aan [] betekend.

- c) Bij exploit van 3 maart 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder ten laste van [] executoriaal beslag gelegd op een dubbeldekse autobus (verder: de dubbeldekker) met kenteken [], welke dubbeldekker stond geparkeerd aan de openbare weg [] te [].
- d) Bij exploit van 4 maart 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder [] de openbare verkoop aangezegd van de inbeslaggenomen dubbeldekker tegen woensdag 2 april 2003, op welke datum de dubbeldekker in het openbaar is verkocht voor een bedrag ad € 50,00.
- e) De gerechtsdeurwaarder is wegens het bereiken van de 70-jarige leeftijd per [] gedefungeerd als gerechtsdeurwaarder.

2. De klacht

Klager klaagt samengevat over het feit dat de gerechtsdeurwaarder beslag heeft gelegd op een aan hem in eigendom toebehorende dubbeldekker en deze in het openbaar heeft verkocht zonder te verifiëren of de inbeslaggenomen zaak wel aan de geëxecuteerde in eigendom toebehoorde. Verificatie had plaats kunnen vinden aan de hand van controle van het kentekenregister. Nu de gerechtsdeurwaarder dit heeft nagelaten heeft hij jegens klager onzorgvuldig en onrechtmatig gehandeld. Klager is door het handelen van de gerechtsdeurwaarder benadeeld en heeft hierdoor schade geleden omdat de dubbeldekker slechts tegen betaling van een bedrag van € 900,00 van de huidige eigenaar kon worden teruggekocht.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft gemotiveerd verweer gevoerd tegen de klacht. Voor zover nodig zal dat verweer hierna worden besproken.

4. De beoordeling van de klacht

4.1 Bij de beoordeling van klacht geldt als uitgangspunt dat ingevolge het bepaalde in artikel 11 van de Gerechtsdeurwaarderswet de gerechtsdeurwaarder, behoudens de hier niet van toepassing zijnde in de wet genoemde uitzonderingen, te allen tijde verplicht is de ambtshandelingen waartoe hij bevoegd is, te verrichten wanneer hierom wordt verzocht. De gerechtsdeurwaarder heeft daarbij een eigen verantwoordelijkheid voor de inachtneming van de wettelijke vereisten waaraan de ambtshandeling dient te voldoen en dient uit dien hoofde controle uit te oefenen op de (juistheid van de) gegevens welke in het exploit dienen te worden vermeld. Waar de ambtshandelingen betreffen het doen van het in artikel 440 Rv. omschreven beslag dient, gelet op de gevolgen van een dergelijk beslag, indien mogelijk en noodzakelijk te worden nagegaan of het beslag geen zaak betreft die geheel of ten dele aan een ander toebehoort. Immers indien de beslagen zaak het eigendom van een derde betreft,

kan die derde daartegen met succes opkomen, bijvoorbeeld door afstel van de verkoop en een algemeen verbod op de executie daarvan bewerkstelligen. Het is derhalve van groot belang dat de hiervoor omschreven ambtshandeling op een zorgvuldige wijze geschiedt.

4.2 Naar het oordeel van de Kamer heeft de gerechtsdeurwaarder ten onrechte niet gecontroleerd wie de houder van het kenteken van de inbeslag te nemen zaak was. Als belanghebbende in de zin van de Wegenverkeerswet 1994 heeft de gerechtsdeurwaarder als afnemer belast met een publieke taak, voor dat doel, immers recht op afgifte van gegevens uit het kentekenregister. Het uitoefenen van controle door gegevens op te vragen uit dit register is dus niet zo zware opgave. Dat uit deze gegevens niet altijd met volle zekerheid kan worden afgeleid, wie de eigenaar is, zoals door de gerechtsdeurwaarder te zijner verontschuldiging is gesteld, is op zichzelf juist maar doet aan het voorgaande niet af. Bij controle had de gerechtsdeurwaarder aanstonds kennis kunnen nemen van het feit dat de geëxecuteerde niet de houder van het kenteken van de beslagen zaak was.

De gerechtsdeurwaarder had vervolgens uit de uit het register verkregen gegevens het vermoeden af kunnen leiden dat de kentekenhouder eigenaar was van de beslagen zaak en hem op de hoogte kunnen brengen van het beslag en de voorgenomen verkoop.

4.3 Ook het standpunt van de gerechtsdeurwaarder dat een derde op de voet van artikel 456 Rv bezwaar kan maken tegen de openbare verkoop en dat daarom geen controle nodig is, houdt geen stand. Indien de visie van de gerechtsdeurwaarder zou worden gevolgd, zou dat betekenen dat er beslag zou kunnen worden gelegd op elke willekeurige aan de openbare weg geparkeerde auto die in de nabijheid van de veroordeelde debiteur wordt aangetroffen. Dat kan niet de bedoeling zijn. Bovendien veronderstelt voormeld artikel dat de derde van de voorgenomen verkoop op de hoogte kan zijn. Uit het door de gerechtsdeurwaarder overgelegde proces-verbaal van verkoop is controle op de naleving van de in artikelen 464 en 466 Rv. voorgeschreven publicatievoorschriften niet mogelijk gebleken. Er staat hierover immers niets vermeld aan de voet van dit proces-verbaal. Verder is de bij artikel 466 Rv voorgeschreven publicatie eerst op de dag van de verkoop in het dagblad verschenen. Daarnaast heeft verkoop van de dubbeldekker, naar moet worden aangenomen, plaatsgevonden zonder overdracht van de eigendomsstukken en het kentekenbewijs.

4.4 Naar het oordeel van de Kamer heeft de gerechtsdeurwaarder door onder de hiervoor omschreven omstandigheden controle van de kentekenregistratie na te laten dan ook niet gehandeld als een goed gerechtsdeurwaarder betaamt, hetgeen meebrengt dat de klacht gegrond is.

4.5 Naar het oordeel van de Kamer zijn er gelet op alle omstandigheden van dit geval termen aanwezig voor het opleggen van na te melden maatregel. De Kamer is bekend met het feit dat de gerechtsdeurwaarder met ingang van [] zijn ambt van gerechtsdeurwaarder niet meer uitoefent. Dit staat aan de oplegging van deze maatregel niet in de weg.

5. Op grond van het voorgaande luidt de beslissing daarom als volgt.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klacht gegrond;
- legt de gerechtsdeurwaarder de maatregel van berisping op.

Aldus gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend-voorzitter, mr. W.A.H. Melissen en N. J.M. Tjihuis, leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 16 december 2003 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Coll.:

w.g. F.C.H. Krieger

w.g. J.S.W. Holtrop

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.